

DECIZIE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru, Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Pîșnenco Ion,
în pricina civilă la acțiunea intentată de către Pîșnenco Ion către
Societatea cu Răspundere Limitată „Primalimcim” privind încasarea salariului,
încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 ,
prin care cererea de apel depusă de Pîșnenco Ion s-a restituit,

c o n s t a t ă:

La 09 aprilie 2013 Pîșnenco Ion s-a adresat în instanța de judecată cu cerere, solicitând încasarea din contul Societății Comerciale „PRIMALIMCIM” SRL a salariului neachitat în mărime de 14100 lei, prejudiciului material cauzat în rezultatul neeliberării la timp a carnetului de muncă în mărime de 10400 lei, prejudiciului moral în mărime de 500 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul Pîșnenco Ion a invocat că, în perioada 08 februarie 2010 - 20 septembrie 2010 a activat în cadrul Societății Comerciale „PRIMALIMCIM” SRL, în calitate de chelner, ulterior în perioada 5 august 2011 - 20 iunie 2012 a activat în cadrul aceleiași întreprinderi, în calitate de barman, pentru toată perioada care a activat a fost remunerat cu un salariu în mărime de 5000 lei, consideră că salariul restant la moment constituie 14100 lei, deoarece la momentul concedierii nu i-a fost eliberat carnetul de muncă, a fost lipsit de posibilitatea de a se angaja la un loc de muncă, astfel solicită încasarea salariului, încasarea prejudiciului material cauzat în rezultatul neeliberării la timp a carnetului de muncă, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 22.04.2014 cererea de chemare în judecată depusă de Pîșnenco Ion către „Primalimcim” SRL privind încasarea salariului, a prejudiciului material cauzat în rezultatul neeliberării la timp a carnetului de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 19.05.2014, Pîșnenco Ion a declarat apel împotriva hotărârii respective, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014 nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Pîșnenco Ion și s-a acordat apelantului termen până la data de 15.09.2014, pentru înlăturarea neajunsurilor și depunerea unei cereri suplimentare de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, cererea de apel depusă de Pîșnenco Ion s-a restituit.

Invocând ilegalitatea acestor încheieri, la data de 20.09.2014 Pîșnenco Ion a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17.09.2014, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel și repunerea în termenul pentru atac cu recurs.

Indică recurentul că la data de 15.09.2014 prin intermediul Oficiului Poștal a fost depusă (expediată) cererea de apel motivată, fapt ce se confirmă prin Avizul de recepție/livrare, semnat către Curtea de Apel la 17.09.2014.

Din aceste motive, recurentul consideră că încheierea Curții de Apel din 17 septembrie 2014 este neîntemeiată și urmează să fie anulată.

Conform prevederilor art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 20.09.2014 în termen, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate nici materiale confirmative ce ar certifica faptul primirii de către Pîșnenco Ion spre cunoștință a copiei încheierii motivate din 17 septembrie 2014.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii contestate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC RM instanța de recurs este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC RM, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 CPC RM și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În baza art. 369 al. (1) lit. a) CPC RM instanța de apel restituie printr-o încheiere cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă.

Actele cauzei atestă că, în baza încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Pîșnenco Ion și s-a acordat

apelantului termen până data de 15.09.2014, pentru înlăturarea neajunsurilor și depunerea unei cereri suplimentare de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, ședința fiind numită pentru 17 septembrie 2014 (f.d 161).

Instanța de recurs a constatat că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, cererea de apel depusă de Pîșnenco Ion s-a restituit. (169-170).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că, concluzia instanței de apel este prematură din următoarele motive.

Instanța de recurs constată, că la data de 15.09.2014 prin intermediul Oficiului poștal expediată cererea de apel motivată, fapt ce se confirmă prin Avizul de recepție/livrare, semnat către Curtea de Apel la 17.09.2014, în ziua examinării cauzei în instanța de apel (f.d 175).

Instanța de recurs reține că, la exercitarea căii de atac - apelul, persoanele în drept să declare apel, dispun de anumite drepturi și obligații. La rîndul său instanța de apel, era obligată de a respecta procedura examinării pricinii în apel atît la faza pregătirii pricinii pentru dezbaterile judiciare, cît și în cadrul dezbaterilor judiciare.

Mai mult ca atît, instanța de apel este obligată de a crea condiții obiective și reale pentru ca participanții să - și exercite în volum deplin drepturile sale procedurale, curmînd în mod legal orice abuz din partea lor, și înlăturînd pe măsură posibilităților, omisiunile la acest capitol, depistate în orice fază a procesului.

În circumstanțele constatate, instanța de recurs ajunge la concluzia că, acestuia din urmă i-au fost lezate drepturile procedurale prevăzute de art. 56 CPC, fiind lipsit de posibilitatea de a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, nefiind astfel respectat de către instanțele judecătorești ierarhic inferioare unul din principiile fundamentale ale dreptului procedural civil prevăzut în art. 26 CPC – contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale.

Colegiul reiterează că, dreptul de acces la un tribunal constituie un element inherent al tuturor garanțiilor procedurale prevăzute în Convenție (CEDO, hot. Campbell și Fell vs. Marea Britanie din 25.02.1982). Or, după cum drepturile fundamentale trebuie garantate într-o manieră concretă și reală, iar nu iluzorie și teoretică, imposibilitatea concretă de sesizare a unei instanțe de către persoana interesată constituie o încălcare a dreptului acesteia de acces la justiție (CEDO, hot. Airey vs. Irlanda din 09.10.1979).

Astfel, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stipulează că orice persoană are dreptul la judecarea pricinii în mod echitabil, ceea ce implică, inclusiv, o procedură bazată pe principiul contradictorialității și egalității armelor.

Respectarea principiului egalității armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajată în raport cu adversarul său, astfel încât între părți să se mențină un echilibru corect.

Dreptul la o procedură bazată pe principiul contradictorialității implică dreptul unei părți în procesul civil de a lua cunoștință de observațiile sau explicațiile date de cealaltă parte, precum și de a le discuta.

Lacunele indicate mai sus nu pot fi corectate la judecarea recursului, fapt pentru care recursul urmează a fi admis, încheierea instanței de apel - casată, cu remiterea cauzei în aceeași instanță la faza primirii cererii de apel.

În conformitate cu art. 427 lit.b) CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Pîșcenco Ion.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Pîșcenco Ion către Societatea cu Răspundere Limitată „Primalimcim” privind încasarea salariului, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată.

Se remite cauza la Curtea de Apel Chișinău la faza primirii cererii de apel.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală